

EEN BOODSCHAP VOOR ZONDAREN

Schepen worden soms omringd door een dichte mist en omdat men vroeger geen navigatieapparatuur had, wisten de zeelieden niet of ze nu in de buurt van het land of op de brede oceaan dreven. Ze lagen dan stil en kalm, zonder uitzicht op zee of in de lucht. Het schip dreef hulpeloos rond zonder enige beweging of kennis van haar verblijfplaats. Maar wanneer de zeelui plotseling die gezegende kerkklokken hoorden luiden en dat heerlijke geluid de mist doorboorde, wisten de zeelieden dat ze ergens in de buurt van de gelukkige kusten van het oude vertrouwde Engeland waren. De tekst van vandaag klinkt heerlijk door de nevelen van de wanhoop en twijfel van uw ziel, ik hoop, ja ik vertrouw erop, dat de volgende blijde boodschap u zal bereiken: "*Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken dat verloren was (Lukas 19:10).*"

